Ч. 142. Пятниця 27 червня (10 липня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Положене на Угорщині. — Недуга папи. — Заколот в Грециї.)

Цісар виїхав вже з Відня на літний побут до Ішлю. В Ішли на двірци повитали Цісаря архикнягиня Мария Валерия і представителі властий. — Вість о виїзді ґр. Ґолуховского на відпустку не справджує ся. Доси час его від'їзду ще не означений. Толкують то грізною недугою папи і подіями на Всході. Вчера відвідав ґр. Ґолуховский перебуваючого там румуньского президента міністрів кн. Стурдзу і нараджував ся з ним цілу годину.

На Угорщині ситуация поліпшила ся о стілько, що сторонництво Кошута перехилило ся на сторону его угодової політики. На довірочнім повнім зібраню клюбу рішено 26 голосами против 20 не перешкаджати ухваленю буджетової провізориї, відступаючи від веденя обструкциї. Однак то поліпшене було тілько хвилеве і тілько частинне. Бо не лише, що непримиримий пос. Барабаш зрік ся внаслідок сего президентури клюбу, але переголосована меншість підняла дальше обструкцию на власну руку. Вправді управа клюбу наміряє тих членів, які наперекір ухвалі ведуть обструкцию, візвати до виступленя з клюбу, але через те загальна ситуация палати не змінить ся, або змінить ся дуже мало. То вже показало ся на передпослíднім засíданю угорского сойму, де ведено дальше дискусию над проґрамою правительства і завдяки обструкцийним бесідам пп. Гольо і Рата замкнено засíдане без ніяких вислідів. Однако завсігди остає важною та обставина, що обструкция зменшила ся чисельно до 20 членів, які чей вже не будуть могли покликувати ся на голос всего народа.

Про недугу папи надходять всілякі вісти, однако всі годять ся в тім, що стан недуги єсть дуже грізний. Перед Ватиканом панував вчера великий рух. Секретар папи, кардинал Рамполля відбув вчера нараду з домашним лікарем папи дром Ляппонім. Римскі часописи повидавали і вчера надзвичайні додатки. Giornale d'Italia доносить, що небезпечність з причини запаленя легких треває дальше і що катастрофи можна надіяти ся кождої хвилі. Серце дуже ослаблене а так само і нирки. Один з лікарів висловив ся, що орґанізм папи єсть просто виïмковий і длятого нічого певного не можна приповідати. Не виключена річ, що покаже ся потреба повторити операцию. Часопись Tribuna доносить, що вчера о годині $9\frac{1}{2}$ рано папа на короткий час встав з ліжка і сидів в фотели. — Аґенция Стефанього донесла вчера о годині 6 вечером: Як зачувати, стан папи дуже поважний. Лікарі занепокоєні цілковитим браком урини. Папа стає неспокійним, богато спить і проявляє ся часами змрачене сьвідомостя. Кажуть, що кардинал Рамполля поробив зарядженя, аби в відповідній хвили сейчас перенести ся з Ватикану, бо зі смертию папи кінчить ся его правлїне в Ватикані, а зачинає ся правлїнє кардинала Ореліï, взглядно чотирох найстарших кардиналів. Мешкане для кардинала Рамполлї наймлено при площи сьв. Марти. Секретар кардинала Ореліï приготовлює поміщене для конкляве, на котрім мав би бути вибраний наслідник папи. — Віденьска Zeit оповіщує розмову свою римского дописувателя з одним з кардиналів, котрий возьме участь в конкляве. Той кардинал розважуючи вигляди поодиноких кардиналів, гадає, що найбільше виглядів має кардинал Рамполля, котрий при першім виборі буде мати більшість, однако з того ще не можна цілком судити, що одержить і при другім голосованю потрібну більшість 46 голосів. В такім случаю буде зависїти від того, в котру сторону перехилить ся Рамполля з своїми приклонниками, іменно чи відступить свої голоси Ґотті'ому, чи одному з т. зв. невтральних кардиналів, про вибір котрих тепер майже не говорить ся.

В Грециї так заострили ся відносини, що кабінет Теотокіса подав ся до димісиї, а король ту димісию приймив. Теотокіс на засíданю палати послів заявив, що кабінет стояв супротив грізної постави населеня, підбуреного опозицию,

28)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

Джессі усьміхнула ся до Юрия тим хорошим, щасливим усьміхом, який він пригадував собі так добре з минулих днів. Відтак пересунув ся по еї лици немов би смуток. Та вітер став ще сильнійший і вив по коминах та по пустих комнатах і коли они виглянули на двір, побачили, що сніг падав густими і грубими платками, а цілий воздух був білий і непрозрачний. То була страшна буря, яку мали люди в Льондоні ще довго затямити і видавало ся божевільностию пускати ся о одинайцятій годині в ночи в таку бурю в дорогу. Они були в Уайтчепель — і після всякої імовірности не можна було надіяти ся, аби так скоро найшли фіякра. Джессі що-до своєї особи була би собі нічого з того не робила, але поглянула на дитину і завагувала ся вийти в таку бурю.

— Ах, Юрий, я не можу вийти з нею на таку бурю — відозвала ся несьміло — але ти йди. Я тут лишу ся, а ти можеш пійти до дому і завтра рано взяти мене звідси.

— А тебе лишити саму? Ні, так не буде. Лишаєш ся ти, то лишу ся й я.

Джессі хотіла щось сказати, але він не слухав. Оствальд постановив собі не лишити еї самої. Ні, він хотів остати з нею цілу довгу ніч в пустім, незамешкалім домі і навіть в тім сумнім місци перенимало его тепле чувство щастя, якого від давна не зазнав. Всї сумніви, які мав против Джессї, щезли в тій повени любови і щасливости, а навіть будучність уявляла ся єму в рожевих красках.

Они зробили собі немов би табор в одній з комнат другого поверха і мимо Джессиних представлень повідривав Юрий футрини дверий і стінних шаф та розпалив в заржавілім комині огонь. Своїм плащем обтулив Джессю і дитину, як міг, найтеплійше і они сиділи відтак якийсь час при палахкотячім огни, шептали собі любовні слова і укладали на будуче всілякі пляни. Під впливом приємної теплоти і Джессиних пестощий Юрий вкінци заспав а по короткім часї уснула і Джессі.

Єї збудили дивні якісь зойки і незрозумілі голосні слова. Зойки і слова ті виходили від Юрия, що як здавало ся, цілком не спав. Она промовила до него, але не одержала відповіди, закликала его по імени, але він немов би не чув еї. Недуга, яка так довго вже підкопувала его сили, вхопила его тепер з великою силою і Юрий Оствальд лежав в горячці в незамешкалім домі при Міль Стріт, між тим як на дворі лютила ся страшенна буря і метіль.

6.

Джессі була в розпуці. Она не розуміла, що з ним діє ся і не знала, що має робити. Оствальд сильно перестудив ся і попав в сильну горячку а давна недуга мозку, викликана свого часу ударом Стефана в голову, відновила ся і була навіть дуже небезпечна. Коли прийшло рано, єму не о много поліпшило ся; вправді маячене уступило, але він попав в якийсь летарґічний сон, з котрого она не могла его обудити.

Серед звичайних обставин попросила би о поміч Алісию, а навіть Стефана; але она не сьміла відкрити перед котрим з них, що погодила ся з Юрием. Навіть сьвідомість того, що помиляла ся і що єсть цілком правною женою Юрия, не додавала їй до того відваги. Она не надіяла ся, аби они увірили еї словам і гадала, що коли Юрий не в силї еї оборонити, то они дуже легко знов розлучать еї з ним.

В тій прикрій хвили нагадала собі на чорну Саллї і на сусідний дім. Саллї може їй помогти. Саллї пійшла би може на Бок Стріт і принесла-б їй одежу та де-що до їдженя, бо Міні домагала ся вже з плачем свого снïданя, а она не мала нічого, аби їй дати з'їсти. Розглянула ся по комнаті, в котрій перевела ніч і пізнала, що то та сама, котру їй недавно описувала Саллї, бо в одній стіні тої комнати були малі двері, за котрими, коли їх отворила, побачила кілька сходів, котрі вели до дверий в даху, а з даху легко було перейти до таких самих дверий в сусіднім домі.

котра жадає річий просто неможливих. Отже кабінет волів подати ся до димісиї, як видавати надзвичайні зарядженя для вдержаня заколотів. Президент палати заявив по промові Теотокіса, що замикає сасїданє, що опозиция приймила протестом і прийшло навіть до бійки між поодинокими послами.

Недуга Папи.

Про недугу Папи доносять тепер такі подрібности: Від початку недуги було крім запаленя легких ще й запаленє олегочної, в наслідок чого в лівій ямі олегочній зібрав ся плин, котрий треба було способом операцийним випустити. Операцию виконав лікар др. Маццоні так зручно, що Папа не чув майже нїякого болю і аж здивував ся, коли лікар сказав єму, що операция вже скінчила ся. Маццоні випустив Папі з олегочної ями 800 ґр. червонавого запального плину, почім Папі зробило ся значно лекше. Мимо того нема надії удержати Папи при житю. Др. Маццоні каже, що єсть то недуга, котра може зробити несподїванку бо папа може ще й три днї жити. Сам папа, котрий зовсїм єсть притомний, не має вже надії, що буде жити і чує, що сили єго опускають, та каже з жалістним усьміхом: Як би не кисень та не камфора і не діґіталїс (лік з зіля наперстниці), то я би перевернув ся як порожний мішок. Мимо того така ще в папі охота і сила до житя, що він оногди по операциї схопив ся, казав убрати ся і засів читати коректу своїх поезий.

Межи лікарями завела ся тепер суперечка, над тим, що то за недуга у папи. Кажуть, що др. Ляппоні, котрий робив діяґнозу, не пізнав ся на недузї. Др. Баччелї каже, що то не може ніяк бути старече запаленє легких, бо в такім случаю папа мучив би ся дуже, а тимчасом противно, у недужого анї слїду якоїсь муки; недуга для того не може бути нїчим иншим, як лиш старечим занепадом.

Недуга Папи насуває тепер питанє: хто настане по Льві XIII. на апостольскім престолї? Нинї зовсїм певно або бодай з великою певностию на то питанє годї відповісти, бо Папу вибирають, а кандидатів єсть тілько, кілько й виборців. У високих кругах духовних кажуть, що найбільше вигляду мають патриярх венецкий кардинал Сарто і кардинал Ванутеллї, а попри тих кардинали Свампа і Ґотті. Сей послїдний, бувший монах чина Кармелїтів, мешкає ще й тепер в монастири та був особлившим любимцем папи Льва XIII., котрий нераз називав єго перед гістьми своїм наслїдником. Свампа єсть знаменитим правником, Сарто має за собою італїяньско королївский двір, а за Ванутеллїм стоїть Австрия. Кардинал Рамполля єсть знаменитим дипльоматом і був правою рукою папи Льва XIII., але він має богато противників між кардиналами.

Новинки.

Львів дня 9 го липня 1903.

— **Іменованя.** Є. Е. п. Мінїстер просьвіти признав VIII кл. ранґи отсим професорам ґімназияльним: Василеви Сапатови в Бродах, Тад. Цвоїдзїньскому в Бережанах, П. Небещальскому в Бучачи, Едв. Козловскому в Бохни, Ів. Белї, К. Елїшови і Володимирови Паславскому в Дрогобичи, кс. дра М. Чопорови в Ярославі, З. Дембіцерови в I ґ. в Коломиї; Бр. Сьвібі, др. Ант. Курпельови, Ант. Мазановскому, др. Іванови Павликовскому, В. Шмідтови і В. Блотницкому в Кракові; Ал. Фрончкевичеви, Фр. Конарскому і Й. Шафранови у Львові; др. М. Козловскому в Подґужу; Б. Стояновскому і Ів. Косовичеви в I ґ. в Перемишли; др. Мих. Ладижиньскому в Сяноку; Михайлови Константиновичеви і Б. Лятошиньскому в Станиславові; Юлїянови Костецкому в Стрию, Омелянови Лїтиньскому в Золочеві і Арт. Пасендорферови в реальній школї у Львові. — П. Мінїстер просьвіти іменував директора учительскої семинариї мужескої в Станиславові, Ів. Войцїховского директором жіночої учительскої семинариї у Львові.

— **З женьского інститута** сьвятої Ольги у Львові. З причини, що попередне оголошенє не дійшло ще до відома загалу, рішив комітет — на просьбу многих сторін — продовжити речинець до зголошеня в інститут до 20 л и п н я. — Місячна оплата виносить 30 К, а у виїмкових случаях і о скілько стане місця, може бути зниженою до 24 К з одноразовим вписовим 4 К і місячним податком 1 К (за зужитє меблїв). Інтересовані родичі зволять переслати свої просьби до п. Мариї Білецкої (ул. сьв. Софії ч. 9А), предкладаючи метрику родженя або витяг метрикальний і шкільне сьвідоцтво дївчат. та подаючи квоту місячної оплати. Вимагає ся притім, щоби отець був членом Руского Тов. педаґоґічного, зглядно, щоби записав ся до него. — Так з огляду на дешеве і добре приміщене можна сподївати ся аж надто великого числа зголошених учениць, тож радить ся приспішити ті зголошеня, бо пізнїйші просьби не могли би бути (задля браку місця) увзгляднені. — Інститут містить ся при ул Сави.

— **З Перемишля** доносять, що в суботу відбуло ся там торжество закладин угольного каменя під „Народний Дім“. На площи будови при улици Костюшка, пристроєній хоругвами і зеленю, зібрав ся комітет будови з пп. дром Кормошом, дир. Цеглиньским і з управителем будови інж. Лемпиньским, та тисячі публики. Акту посьвяченя площі і угольного каменя доконав Преосьв. епископ Чехович в сослуженю численного духовеньства, потім мав довшу патриотичну промову.

— **Погода в липни.** Проф. Фальб заповів на сей місяць: Від 1—7 часті і зливні дощі, мало коли з бурями. Теплота низша чим нормальна в лїтї. Від 8 до 12 незвичайна посуха, а при тім холодні днї. Від 13 до 15 рідкі дощі, теплота зможе ся понад нормальну. Від 16 до 27 дуже мало дощу а богато громів і лискавок. День 24 с. м. є критичним першого ступня і буде дуже горячий. В тім дни має бути злива з громами і бурею. Від 28 до 31 дощу не буде, натомісь звіють ся вітри в деяких околицях середущої Европи.

— **Зелїзнича катастрофа**, що лучила ся перед кількома днями в північній Ішпанії, належить до найбільших зелїзничих катастроф в послїдних лїтах. Погибло поверх сто осіб, а около 150 потерпіло такі тяжкі рани, що богато з них не потягне довго. Нещастє сколо ся над берегом ріки Наєрілля, допливом Ебра. Оба береги сполучає зелїзничий міст на осьмох стовпах, довгий на 148 метрів. Коли через той міст переїзджав в суботу поспішний поїзд з Більбао до Сараґосси, нагло послїдний стовп завалив ся. З двох льокомотив перша дістала ся вже на берег, зате друга з останками мосту і 18 ваґонами провалилась в бистрі филї ріки. Потрощені вози, в котрих було повно подорожних, утворили гору, що заповнила ріку від дна по самі береги. Глубина ріки виносить в тім місци 13 метрів. Катастрофа наступила серед дня, а побільшив єї ще пожар, який повстав від розбитої льокомотиви. Між подорожними було богато недужих, що змагали до теплих жерел

Джессі лишила чоловіка і дитину самих і пустила ся в ту сьмілу дорогу, котра показала ся відтак дуже легкою. Нїхто не здивував ся анї не розгнївав ся, коли она нагле з'явила ся в великій комнатї на піддашу, де мешкало кільканайцять людий, з котрих найбільша часть лежала ще на земли і спала. Коли она несьміло сказала, що глядає Саллї — чорної Саллї — відповіли їй два або три голоси, що она вправдї там ночувала, але встала вчасно і зійшла на долину до господинї, аби з нею „розмовити ся“. Джессі пішла за нею сходами в долину і там на своє щастє стрітила чорну Саллї, що побідно вийшла з „розмови“ з господинею і була тому в дуже добрім настрою. Она аж задержала ся з зачудованя, коли побачила Джессю і з великою цїкавостию слухала єї оповіданя.

— Добре маєш — сказала весело і ударила з приязни Джессю по плечах. — Добре маєш, дитино. Як маєш розум, то не вліз еш Стефанови Ерови в дорогу. Я бачила єго вже; лютий як зьвір, що ти не була цїлу ніч дома. Алїсия сидить у него і майже виплакала вже очи. Они вскорі прийдуть сюди, аби поглянути, чи нема тебе у мене. Не кажи нікому ні словечка, лише вертай сейчас знов через дах; я там прийду за тобою.

— І принесеш для Міні трохи молока, правда? — спитала Джессі боязливо.

— Принесу, принесу їй всього, що схочеш. Іди лиш наперед, я зараз прийду.

Джессі знов вернула до комнати в пустім домі, а за кілька хвиль з'явила ся Саллї і принесла їй бохонець хлїба, горнець молока і подерту колдру, котрою Джессі дуже утїшила ся, бо мала на чім положити дитину. Відтак обернула ся Саллї до Юрия Оствальда і довший час приглядалась єму.

— Він має пропасницю, або щось подібного — сказала відтак. — Будеш мусїла післати по лїкаря, Джессю, або віддати єго до шпиталю.

— А гадаєш, що я не могла би єго тут задержати і сама коло него ходити? — спитала Джессі.

— Нї, дурненька, нї. Видиш, тут не можеш розпалити огню, бо сейчас спровадиш собі полїцию на голову, а в комнатї страшенна студінь. Слабий не може тут лежати. Крім того не знаєш, чи та хороба не єсть заразлива. Я нїколи не заражую ся, тому менї всьо одно, але суть люди, що дуже того боять ся.

— А може нинї полїпшить ся єму — замітила Джессі слабим голосом.

— Та, може бути. Але якось не виглядає на то. Слухай, сиди ти хвильку при нім, а я прийду потім і приведу лїкаря, коли єму не буде лїпше і принесу тобі склянку чаю.

Саллї, котру цїла та справа дуже займила, вийшла скоро з комнати. Коли відтак знов прийшла, єгарала ся Джессі напімнути єї до обережности.

— Не говори нікому нї слова, що тут — сказала до неї.

— Ах, нї, я мовчу як гріб — хиба що напю ся — признала чорна Саллї добродушно. — Коли горівка запоморочить менї голову, трачу розум і тодї плету, що менї лиш на гадку прийде.

— То не пий горівки, доки ми тут будемо! — крикнула Джессі в смертельнім страху. — Дамо тобі гроший, богато гроший, коли будеш мовчати. Обіцяй менї Саллї, що нічого не скажеш.

— Добре, добре; лише не зворушуй ся. Я вже буду уважати. Пізнїйше загляну ще на хвильку, а як би ти лишила ся ще й на ніч, то попрошу тїтку Бірч в сусїднім домі, аби займила ся твоєю дитиною. Тут буде оно тобі заваджати; коло дитини треба богато заходити ся.

Джессі притакнула з зітхненем. Сиділа кілька годин коло Юрия; єї очи не відвертали ся від єго непритомного лиця. Коло полудня видавало ся, що єму лїпше; прийшов трохи до сьвідомости і спитав, звідки тут взяв ся і що стало ся, однако не вказував охоти вставати. Джессі спитала, чи він має ще робітню малярску, так як давнїйше, але він заперечив головою. Питала, чи має може до кого післати, або чи не прикаже прикликати фіякра і поїхати домів?

— Вели покликати фіякра — сказав напів сонно.

— Тепер, Юрий?

Він не відповів нічого. Попав знов в свій давний несьвідомий стан і майже зараз потім почав маячити і вимахувати руками та неспокійно кидати ся. Джессі зі страхом дивила ся на него. Не могла з ним лишити саму дитину — то було би для дитини небезпечно. Взяти малу на улицю она не важила ся, бо сніг все ще падав грубими платками. Она постановила сидїти і ждати на Саллї, котра радо прикличе чи фіякра, чи навіть спровадить пастора Гельмонта. Джессі не мала тепер нїякого страху перед пастором. Она сказала-б єму тепер, що від самого початку була жінкою Юрия і пастор нїколи не сказав би їй лихого слова.

Тимчасом години минали в студени і голоді, а чорна Саллї все ще не показувала ся. Джессі почала вже непокоїти ся задля того опізненя. Саллї звичайно додержувала слова і була

в Фітеро, богато монахів і монахинь. Ратунок був прямо неможливий, тим більше, що найблизша місцевість Монтальво не має телеґрафічних получень. З першою помочєю поспішили околичні мешканці. Спровадили вози, матераци, ноші, лікарства, средства поживи. Пізнійше доперва прибуло на поміч войско, але наслідком непорозуміня між вояками а цивільними ратунок ішов дуже поволи. Причиняла ся до того страшна спека і недостача приладів до підношеня бальків та зелізних шин. З подорожних лишень шістьох вийшло ціло, прочі або погибли, або потерпіли рани. Король, довідавши ся про нещате, вислав сейчас до Монтальво адютанта з грішми. Іспаньскі часописи приписують вину однодушно зелізничій управі та домагають ся строгого укараня, бо управа знала вже давно, що зелізничий міст на згаданій ріці непевний і коли-небуть може завалити ся.

— **Примір гідний наслідуваня.** Оден господар Румун зі Старих-Фратівців на Буковині, Василь Марко, подарував недавно на румуньску бурсу в Радівцях 17.000 К. (Перед кільккома роками тота сама бурса дістала в дарунку 40.000 К від сьвященика Кокирли з Рускої-Молдавиці, отже сї два благодітелї, не враховуючи біжучих неменших жертв, забезпечили удержанє бідним румуньским школярям в Радівцях, де, як звісно, є ґімназия). Господар Василь Марко був уперед шафарем в Петрівцях, потім слугою в заїзднім домі в Радівцях а наконець коршмарем у Фратівцях. Працюючи щадив, купив поле і став господарем а відтак і двірником (війтом). Перша єго жінка і двоє дітий померли, він оженив ся вдруге з вдовицею з девятеро дітьми і всїх вже повивіновував, а тепер зробив бурсї такий красний дарунок. Черновецка часопись „Руска Рада“, подаючи вість о тім дарунку, каже від себе: „Ми згадуємо за се тому, аби заохотити й Русинів до жертв в користь руских бурс в Чернівцях і Сереті, а також і Кіцмани, яку небавом треба буде отворити. Ми дотепер не можемо похвалити ся такими благодітелями, як Волохи, і тому в нас все йде гейби з каменя. Ану, багатші Русини! подивіть ся на Василя Марка, а побачите, що й не одному з вас можливо рішитись на таке доброчинне діло“.

— **З північної Америки.** Канадийскі Русини вандрують сотками до Сполучених Держав, а передовсім до Монтани, Айдаго, Вашінґтону і північної Дакоти — не щоби там стало осісти, але по найбільше на зарібки. Деякі йдуть піхотою сотки миль. Правительсво Сполуч. Держав — як пише америк. „Свобода“ — звернуло увагу на сю масову еміґрацию з Канади і видало острий наказ пограничним інспекторам, щоби арештували еміґрантів і відставляли їх „шупасом“ назад до Канади. Недавно тому й арештовано таку партию еміґрантів в Spokane а деяких вислано з Монтани і північної Дакоти назад до Канади. Для вдержаня сеї еміґрациї буде невдовзї побільшене число пограничних інспекторів. — Американьскі Поляки переводять конскрипцию своеї народности в Америцї. Комітет, зложений в тій цїли, розіслав квестіонарів до всїх польских сьвящеників з прошенем о спис місцевого польского населеня.

ТЕЛЄГРАМИ.

Будапешт 9. липня. На вчерашнім засїданю палати послів угорского сойму заявив ґр. Кин Гедерварі, відповідаючи на бесїду пос. Польоніого, що виповнив своє з'обовязанє, беручи назад войскові предложеня. Вправдї ужив висказу „поки що“, але то було непорозумінє. Ту заяву ґр. Гедерваріого приймила палата до відомости.

Льондон 9. липня. В присутности короля, кн. Уельского і президента Любета відбув ся вчера великий перегляд войск.

Льондон 8. липня. Бюро Райтера доносить: В Порт Артурі зібрали ся на спільну нараду росийскі офіцери і хіньскі урядники з Манджуриї і Кореї та росийскі посли з Пекіна і Чеуля. Наради вели ся тайно.

Берлин 9 липня. Köln. Ztg. доносить з Пекина, що там побоюють ся нової ворохобнї. Амбасадори укріпляють свої доми і заосмотрюють їх в поживу.

Білгород 9 тип ня. Король зарядив знесене цензури на заграничні часописи.

Надіслане.

надто добродушною, аби не помогти приятельцї в потребі. Чому она не приходила?

Надія бідної Джессі на єї прихід не мала сповнити ся. Саллї стрітила того пополудня одного приятеля і випила з ним по кілька чарок горівки. В короткім часї втратила над собою всяку власть і не лише тому приятелеви розповіла, що знала про Джессину історию, але також коли стрітила на улици Стефана Ера і Діка, подала їм число дому, в котрім Джессі перебувала. То був нещастний і глупий крок, котрого бідна, добродушна Саллї пізнійше гірко жалувала, але коли ті слова висказала, голосно розсьміяла ся, побачивши, як лице Стефана викривило ся від божевільної злости. Она бачила, як він задержав ся, хвильку надумував ся, а відтак пійшов в напрямі Міль Стріт. Єго брат Дік побіг за ним і кинув чорній Саллї відходячи слово докору.

— Тепер прийде до морду, коли єго не спинимо — крикнув і побіг за братом.

Під вечер перестав сніг падати. Гладка, чистенька покрива снїгу розпростерла ся по хідниках і дорогах. Відблеск єї сияючої білости осьвічував зловіщо пусту комнату, в котрій сиділа Джессі. Часами виглядала крізь вікно і дивувала ся над тою білостию. Від часу до часу виходила до сїний над сходи і наслухувала, чи не їде Саллї, але Саллї не приходила і не приходила.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	" Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	" Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	" Підволочиск з Підзамча
8·25		" Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	" " Відня, Хирова, Стружа
	9·05	" Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	" Янова
	9·25	" *) Самбора, Хирова
	9·40	" Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	" Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	" Тернополя, Потутор
	1·14	" Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		" Підволочиск з гол. двірця
2·04		" " з Підзамча, Гусятина
	2·10	" Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		" Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		" Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	" Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	" Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	" Ряшева, Любачева
	3·30	" Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	" *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		" Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	" Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	" Станиславова, Жидачева
	6·15	" Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	" Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	" Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	" Сокаля, Рави рускої
	8·14	" Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	" Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	" Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	" Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	" Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	" Кракова, Відня, Івонича
	11· –	" Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	" " з Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	" Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	" Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	" *) Самбора, Хирова
	7·40	" Янова на гол. дворець
	7·45	" Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	" Підволочиск на Підзамче
	7·55	" " " гол. дворець
8·10		" Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	" Сокаля, Рави рускої
	8·55	" Кракова, Відня, Орлова
	10·55	" Ярослава, Любачева
	11·15	" Станиславова, Потутор
	1·25	" Янова на гол. дворець
1·30		" Кракова, Відня
1·40		" Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		" Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	" Стрия, Самбора, Борислава
2·30		" Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	" " " Підзамче
	5·30	" " " гол. дворець
	5·55	" Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	" Кракова
	5·40	" Черновець, Жидачева
	3·14	" Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	" *) Самбора, Сянока
12·20		" Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		" Кракова, Відня, Орлова
	3·09	" Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	" Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	" Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	" Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9 12	" Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8 25	" Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		" Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	" Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	" Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	" Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	" Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	" Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	" *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовленє треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жаданє цїнники даром оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

СТЕЛЛЯ **найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самоіграй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).**

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).